

Forgængere. Jeg kan nævne et enkelt Eksempel paa, hvor uheldigt det har været ikke at tage Hensyn til Fiskernes Ønsker. Ved Hornbæk Fiskerihavn blev der for nogle Aar siden med en Bekostning af 11,000 Kr. bygget en Sandfanger, som Fiskerne ønskede i en Retning ud fra Havnen mod Sydost. Den Ingeniør, der af Staten blev ansat ved dette Arbejde, ønskede, at denne skulde ligge nærmere i Nordost. Man tog ikke Hensyn til Fiskerne, men man tog Hensyn til Ingeniøren, og Følgen er bleven, at Sandtilstrømningen til Havnen er bleven langt større, end den var, forinden denne Sandfanger blev anlagt, og at Fiskerne have ønsket den derhen, hvor Peberet gror, og hellere end gerne ville rydde Sandfangeren bort, saa snart det paa nogen mulig Maade er dem muligt. Det glæder mig, som sagt, at man synes i dette Tilfælde at have taget Hensyn til Fiskerne. Jeg tror, at man skal gaa videre ad denne Vej og lade de Mænd, som ere kendte paa de paagældende Steder, være medbestemmende om, hvorledes Forholdene paa Stedet skulle ordnes, og ikke alene tage Hensyn til Ingeniørerne, som kunne være meget gode Teoretikere, men som i de fleste Tilfælde ville vise sig ikke i Praksis at kunne staa Maal med Fiskerne, som have Kendskab til Stedet, hvor Arbejdet skal udføres.

Maa jeg endvidere tillade mig at anføre, at som Støtte for, at vi bør tage alvorlig fat paa Ordningen af de paagældende Forhold — jeg nævnedes det før ganske kort, men skal komme lidt ind derpaa — tjener den Omstændighed, at efter at Fiskerne ved Gilleleje med saa store Anstrengelser have faaet deres Havn og have ofret betydelige Summer og et betydeligt Arbejde paa at holde den vedlige og efterhaanden have indrettet deres Fartøjer netop paa den Forudsætning, at de havde en Havn, kan Havnen ikke benyttes. Dette er sikkert meget værre for dem, end om de slet ingen Havn havde haft. Hele deres Fiskeri, hele deres økonomiske og tekniske Ordning har været baseret paa denne Havn, som de nu ikke have, og Følgerne blive langt uheldigere for dem, end om de havde boet paa en Kyst, hvor der ingen Havn var. Jeg skal

derfor endnu en Gang tillade mig at anbefale hurtig Fremme af dette Lovforslag.

J. Hage: Maa jeg blot til det ærede Medlem for Tisted (Trolle) sige, at jeg forstaar det ærede Medlems Følelser, og jeg forstaar, at de let komme i Bevægelse ved en Lejlighed som denne. Han har i den Anledning ikke kunnet bedømme rigtigt, hvad der foregik, det var nemlig ikke mig, der rejste det paagældende Spørgsmaal. Maa jeg til den ærede sidste Taler blot bemærke, at det kan være meget rigtigt, at somme Tider fejle Ingeniørerne af Mangel paa praktisk Sans, og somme Tider fejle Fiskerne af Mangel paa Ingeniørkendskab og af Mangel paa andet, men jeg kan ikke undlade at fremhæve, at det, vi lide under for en stor Del, er, at Vandbygningsdirektoratet ikke er udrustet med saadanne Kræfter, at det ogsaa kan tage sig af de mindre Spørgsmaal. Det er knap nok, det kan tage sig af de store Spørgsmaal og give dem en saadan Behandling, som man kunde ønske. Vi have set det ved Esbjerg Fiskerihavn og ved andre Lejligheder. Vandbygningsdirektoratet synes at mangle Kræfter til at indlade sig paa disse store Spørgsmaals grundige Forberedelse, endsiige, at det skulde have Tid og Kræfter til at beskæftige sig med alle de smaa Baadehavne. Jeg tror, det koster den danske Stat uden Overdrivelse Hundrede Tusinder om Aaret, at vort Vandbygningsdirektorat ikke er indrettet, som det burde være.

Trolle: Det var ganske vist ikke det ærede Medlem for Fredensborg, der fremdrog Spørgsmaalet om Vestkysthavnesagen i det hele, men det var det ærede Medlem, der drog disse finansielle Sammenligninger, som foranledigede mig til at fremkomme med en Protest.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.